

Školní časopis VAKANTIS střední školy s.r.o.

KOULE

ČÍSLO 2
DUBEN 2026

Studentský byznys

**Úspěch na
Prezentiádě**

**Tanec vás
musí bavit!**

Sebere nám AI práci?

Thajsko
studentský časopis

**Rozhovory s J. Podzemskou
a T. Věženským**

3

FinGR Play

Jak jsme si vedli ve finanční gramotnosti?

5

Sebere nám AI práci?

Anketa.

7

Tanec vás musí hlavně bavit!

Rozhovor s Lucií Zabloudilovou

9

Od nápadu k firmě

Představení studentských firem

11

Rozhovor s pí uč. Janou Podzemskou

„Účetnictví je moje srdcovka...“

13

Rozhovor s Tomášem Věženským

Krátké interview s naším novým matikářem

15

Thajsko - země neobyčejných zážitků

Zážitky z cest v podání L. Zabloudilové

17

Fejetony

18

Matematický klokan

19

Akce školy

Střípky ze školních akcí

21

Školní parlament

A proč bychom jej měli mít

22

Umění

Studentská poezie

23

Portéty z hodin PMU

ÚVODNÍ SLOVO

Jaro už je tady stejně tak jako nové číslo našeho časopisu. Tentokrát se zaměříme na aktuální témata, která se nás všech nějakým způsobem dotýkají.

Zamyslíme se nad otázkou, jestli nám umělá inteligence jednou vezme práci, nahlédneme do světa tance v rozhovoru s Lucií Zabloudilovou a podíváme se na to, jak si třetáci rozjeli vlastní byznys. Nechybí ani rozhovor s učitelí Janou Podzemskou a Tomášem Věženským nebo cestovatel-ský článek o Thajsku.

Pro odlehčení jsme zařadili fejetony, recenze a další zajímavé texty ze života studentů. Dozvíte se také více o nápadu Honzy Morávka, který se týká školního parlamentu.

Věřím, že si v tomto čísle každý najde to, co ho zaujme.

Přeji příjemné počtení!

Evelína Kobrlová

Školní časopis Koule vydává:
VAKANTIS střední škola s.r.o.

Šéfredaktorka: Evelína Kobrlová

Redakce: Jan Morávek, Kristýna Pavlíková, Anna Kučerová, Kateřina Nováková, Michal Markovič, Julie Salačová, Sára Zítková a další

Editor a výroba: Dagmar Nováková, Petr Hajduch

Fotografie, není-li uvedeno jinak, byly pořízeny žáky a učiteli školy

Foto na obálce: M. Markovič

Datum vydání: 8.dubna 2026

Adresa redakce a kontakt: Emy Destinové 395,
370 05 České Budějovice,

E-mail redakce: casopisKoule@seznam.cz

Internetové vydání: www.vakantis.cz

FinGR Play:

když o výsledku rozhodují znalosti, strategie i rozvaha

Do soutěže se dále zapojily také třídy OA1 a LOG1, které i přes náročnou konkurenci sbíraly cenné zkušenosti.

Velkou pochvalu si zaslouží také jednotlivci. Nejlepším hráčem z naší školy se stal **Hynek Sekot**, který získal 682 bodů a obsadil 343. místo mezi všemi soutěžícími. Jeho výsledek potvrzuje, že i v silné konkurenci dokážou naši studenti uspět.

Účast v soutěži FinGR Play znovu ukázala, že finanční gramotnost má ve školním vzdělávání své důležité místo. Studenti si mohli ověřit své schopnosti v praxi, porovnat se s ostatními a zároveň získat zkušenosti, které se jim budou hodit i v běžném životě.

Všem zúčastněným děkujeme za nasazení a skvělou reprezentaci školy.

J. Maršán

V letošním školním roce se studenti naší školy zapojili do soutěže FinGR Play, která propojuje svět her s tématem finanční gramotnosti. Nejde přitom jen o znalosti z učebnic. Soutěž vede žáky k tomu, aby přemýšleli o hospodaření s penězi, správném rozhodování, plánování i o důsledcích jednotlivých kroků. Právě v tom je její největší přínos – ukazuje, že finanční vzdělávání může být nejen užitečné, ale také zajímavé a motivující.

Do soutěže se zapojilo hned několik tříd naší školy a naši studenti si vedli velmi dobře. Nejlepšího výsledku dosáhla třída **LOG3**, která se umístila na 34. místě s průměrným ziskem 465 bodů. Na 43. místě se umístila třída **OA3A** s průměrem 354 bodů. Další naše týmy také ukázaly, že se dokážou ve finančních situacích dobře orientovat. Třída **OA3B** získala průměr 306 bodů, **OA2B+EMP2** dosáhla 273 bodů, **OA2C** získala 156 bodů a třídy **OA2A+LOG2** a **EPM1** shodně 99 bodů.

Ve hře FinGR play se na 30 let stáváte hlavou rodiny. Každé 3 roky máte za úkol nastavit hospodaření vaší domácnosti na základě příjmů a výdajů. Musíte si ohlídat pojištění, různá spoření a investice, hypotéku... A to vše tak, abyste měli vždy rezervu na nenadálé výdaje, které hra přinese. Do 60 let pak musíte splnit 3 hlavní úkoly - získat vlastní bydlení (hypotéku), naspořit balík peněz pro děti a připravit finanční zásobu na důchod. Každá rodina má jinou výchozí situaci a jinou hodnotu cílů. Žádná hra tak není úplně stejná. No schválně, zkuste si to!

JAPONSKO NA 60 MINUT

V pátek 27. března 2026 jsme se s téměř celou školou zúčastnili akce „Svět kolem nás: Japonsko“. Ráno jsme se tedy místo do lavic dopravili do biografu Kotva, kde na nás již čekali organizátoři akce. Atmosféra mezi žáky byla již od začátku natěšená.

Celá akce trvala hodinu. Po pokojném usazení na místa si vzal slovo jeden z organizátorů a cestovatelů, Honza, který se nám v krátkosti představil a následně nám pustil animované video, které vyprávělo o historii Japonska od doby šógunů až po vnik vojsk USA. Poté, co snímek skončil, nám Honza pomocí prezentace sdělil hlavní geografické údaje o Japonsku, např. z kolika ostrovů se skládá a že leží v oblasti tzv. Ohnivého kruhu. Poté následoval poslední snímek, který pojednával o kultuře, přírodě, památkách, ale taktéž o velkých katastrofách. Do videa nezapomněli přidat ani to, jaká je země zapadajícího slunce v současnosti. Dozvěděli jsme se, že i přes udržování dlouholetých tradic je Japonsko velmi moderní země, plná vyspělé technologie, mangy a anime, které je pro něj dnes už typické. „Byla to další skvělá akce,“ uvedla studentka třetího ročníku. „Ale oproti minulým byla slabší,“ dodala.

Na závěr jsme se dozvěděli, že v Japonsku skupina cestovatelů strávila dva měsíce. Také odpověděli na otázky z publika a sami se zeptali s tím, že za správné odpovědi dostali studenti odměnu. Ačkoliv byla akce

poměrně krátká, byla to skvělá příležitost se lépe s Japonskem seznámit. Studenti na konci působili spokojeně a myslím, že si to drtivá většina opravdu užila.

Žákyně LOG3

foto: svetkolemnas.cz / ilustrace: ChatGPT

Vebera nám AI práci?

Umělá inteligence je všude kolem nás. Nastěhovala se nám do počítačů, do telefonů, do tabletů... Radí nám, vyhledává informace, vylepšuje texty, plánuje za nás, učí nás, zkouší, píše prezentace, překládá cizí jazyky, programuje, bláhovci si z ní dělají psychoterapeuta či přítelkyni. Kde tohle všechno skončí? Nemrazí vás z toho trochu? Vezme nám AI práci? Zeptali jsme se učitelů, „ajtáků“, programátorů...

P. Hajduch učitel IT

Už nyní je zřejmé, že kvůli AI některé pracovní pozice zaniknou nebo se výrazně změní. AI dokáže celkem dobře nahradit i učitele. Má to ale háček. Člověk (hlavně ten dnešní) už není jen tvor zvědavý, ale především líný. Pokud bychom nechali většinu vzdělání jen na AI a sebemotivaci lidí, velmi propastně se zvýší rozdíly mezi znalostmi jednotlivců. Lidský faktor jako motivátor, průvodce či emoční podpora je pro vzdělání zkrátka stále nenahraditelný.

Ostatně je to vidět na žácích už dnes - jen málokdo z nich využívá AI pro to, aby se vědomostně posunul. Drtivá většina z nich využívá AI jen k tomu, aby za ně odvedla práci. A přesně takový člověk bude v budoucnu velmi často nahrazován umělou inteligencí.

Klíčem k úspěchu jsou pořád **znalosti** (AI mi k nim může pomoci), **kritické myšlení** (AI za mě může odvést práci, ale musím ji umět zkontrolovat) a **algoritmické myšlení** (pokud chci od stroje/AI dobré výsledky, musím umět správně formulovat problém).

J. Chleboun vývojář AI

Podle mě se do spousty profesí integruje AI, čímž se zvýší produktivita a bude pak potřeba méně pracovníků, ale nemyslím si, že by v dohledné době nás AI úplně nahradila. Ale třeba v programování v některých oborech (hlavně web development) už může AI opravdu zastat 90 % práce a stačí, aby ji programátor řídil a kontroloval. Neznám asi nikoho v software developmentu, kdo by si dnes neplatil Claude Code / Codex (agentní systémy vhodné na generování kódu) - bez toho člověk prakticky není schopen konkurovat ostatním, co je využívají.

Knowhow programátora je pořád potřeba například kvůli bezpečnosti nebo pro návrh architektury celého projektu, ale často stačí, aby jen vhodně promptoval AI a hlídal, že opravdu dělá, co má, a sám programovat musí jen výjimečně.

M. Novotný učitel IT

Jednoduchá odpověď je: ano, sebere. Ale to je otázka, kterou si klademe už od vynálezu parního stroje. Řekl bych, že každý vynález má dopad lidskou práci. A je na nás, jak tuto příležitost využijeme. Některé pozice zaniknou a jiné se objeví. Dojde k transformaci lidské práce, k transformaci vnímání člověka jako takového. AI je mocný nástroj, který umí myslet. Bude tu někdo další, kdo má inteligenci, kdo má obrovskou databázi vědomostí. Je velká obava z toho, že nás lidi, mocné pány tvorstva, někdo nahradí a bude lepší. Že se staneme otroky vyšší inteligence.

Otázka jestli nám AI vezme práci je spíše podotázkou toho, jestli nám AI vezme lidství. Když by to dopadlo jako ve filmu In Wall-E, tak je to asi v pohodě. Spojte AI a socky, to je opravdový Matrix. Budeme svobodní nebo otroci, budeme lidmi nebo otroky. Zamysleme se nad tím, kdo může AI využít nebo zneužít.

Nebojím se, že nám AI vezme práci, spíše mám obavy, že Uriáš nebude tak hodný na Petronela jako v Andělu Páně.

H. Janutková učitelka AJ

„Nebojím se, že by mi AI sebrala práci učitelky jazyků, protože se vždycky najdou lidé, kteří dají přednost komunikaci se živým člověkem a AI nástroje si ponechají třeba jako doplněk. Taky to tak dělám. :)“

AI je skvělá na drill, opravu gramatiky nebo simulaci konverzace ve tří ráno, ale empatii, schopnost učitele reagovat na emoce studenta a motivovat ho, to žádný algoritmus zatím neumí.“

Které práce jsou dle AI nejvíce ohrožené:

- ▶ rutinní administrativní práce
- ▶ jednoduchý zákaznický servis
- ▶ základní tvorba obsahu (text, grafika)

Zatím neohroženo:

- ▶ práce vyžadující fyzickou zručnost (řemesla)
- ▶ práce s lidmi (učitelé, zdravotníci)
- ▶ kreativní a strategické role

text red., ilustrace AI

Tanec vás musí hlavně bavit!

ROZHOVOR S LUCÍ ZABLOUDILOVOU

Od mažoretek až po mistrovství světa. O své cestě, trénincích i pocitech z vítězství nám povyprávěla Lucie Zabloudilová, pro kterou je tanec součástí života. Luci se se svým týmem už třetí rok po sobě kvalifikovala na mistrovství světa.

V kolika letech jsi začala s tancem?

Asi v pěti jsem začala dělat mažoretky, tím jsem se dostala k tancování. Když mi bylo třináct, rozhodla jsem se zkusit jít na nábor do United Movement, kde tančujeme styly contemporary, lyrical a jazz. Myslela jsem si, že nemám šanci se tam dostat a moc jsem si nevěřila, ale nějakým zázrakem se to povedlo. Bylo to úplně něco jiného než tancování předtím – soutěžní a na jiné úrovni. Takhle tančuji už pět let.

Proč sis vybrala právě tenhle styl tance?

Tancovaly ho kamarádky a ani nevím, asi se mi celkově vždycky líbil víc než třeba hip hop nebo street.

Co ti dává tanec do života?

Strašně moc zážitků, vzpomínek, kamarádů a zkušeností. Hrozně mě posunul jako člověka a změnil mi vnímání na řadu věcí.

Kolikrát týdně máš tréninky a jak probíhají?

Standardně dvakrát týdně dvě hodiny, ale často se nám přidávají nebo prodlužují. Teď stavíme a čistíme choreografie. Mimo sezónu pracujeme hlavně na technice – skoky, točky, rozsahy, kvalita pohybů a podobně.

Jaké jsou vaše nejnovější úspěchy?

Naposled jsme vyhrály kvalifikační soutěž v Bratislavě, takže jsme postoupily na mistrovství světa. Zároveň jsme si zajistily přímý postup mezi vybrané choreografie na galavečer na MS v Chorvatsku. Doteď tomu nemůžeme uvěřit.

Jak dlouho jste se na soutěž připravovaly?

Choreografie jsme začaly stavět asi začátkem ledna a pořád je vylepšujeme a trénujeme, aby byly každou soutěž lepší a lepší.

Měla jsi trému před vystoupením? Jak se vyrovnáváš se stresem?

Stres mám vždycky, nikdy nevím, co se může v průběhu pokazit. Ale jsme tým, takže se navzájem snažíme uklidnit, podpořit a motivovat. Musíme jít na stage s tím, že si to jdeme užít a prostě vyhrát.

Díky čemu zůstáváš motivovaná?

Jak už jsme starší, tak je to s motivací horší, máme toho hodně – práce, škola, učení... Ale ten pocit, když vystupujeme, je úžasný a nejde ani popsat.

Co máš na tanci nejraději?

Asi to, že v něm vlastně nic není špatně. Každý může být sám sebou a najít si svůj vlastní styl.

Jaké jsou tvé další cíle? Chceš se tanci věnovat profesionálně?

Myslím, že to pro mě úplně možné není, protože na takovou úroveň už se teď bohužel nedostanu, takže tohle je na 90 % moje poslední sezóna.

Co bys poradila lidem, kteří by chtěli začít tančovat?

Hlavně vás to musí bavit. Kašlete na to, co si myslí ostatní, věřte si a nebojte se. Jen tak se začnete zlepšovat.

Text: A. Kučerová / foto: archiv L. Zabloudilové

Od nápadu k firmě:

Třetáci rozjíždějí vlastní byznys

Jaké to je proměnit nápad ve skutečnost a rozjet vlastní firmu? Naši třetáci to zjišťují na vlastní kůži. Projekt studentských firem jim dává jedinečnou příležitost osvojit si základy podnikání, týmové spolupráce i odpovědnosti v reálných podmínkách.

V rámci předmětu Fiktivní firma mají žáci možnost zúčastnit se programu Studentské firmy pod záštitou organizace JA Czech. Program trvá celý školní rok a žáci si v něm můžou vyzkoušet různé praktické činnosti související s vedením firmy.

Jak to konkrétně probíhá, nám prozradila vyučující předmětu Hana Boubalová. „Na začátku roku se žáci rozdělí do několika skupin a vymyslí podnikatelský záměr. Vloží do firmy základní kapitál, který se odvíjí od jejich předmětu činnosti. Sepíší si smlouvu o společnosti, kde si stanoví jasná

pravidla schvalování, rozhodování a také případného rozdělení zisku,“ vysvětlila.

Následuje tvorba loga a propagačního videa. S těmito výtvy se pak studenti mohou přihlásit do soutěže Top Logo, která je součástí programu Studentských firem. V té letoš bodovali Viktorie Gajdošová a Zdeněk Liška, kteří s logem své studentské firmy Reelty obsadili první místo v krajském kole a postoupili do celorepublikového finále.

Není to ale jen o soutěži. „Žáci se během celého roku učí, jak správně nastavit cenu produktu, na jaké náklady si dát pozor při tvorbě kalkulace, vést evidenci příjmů a výdajů, ale také komunikovat se zákazníky nebo vyřizovat poptávky a objednávky.

A kterým projektům letos vdechli žáci OA3B život?

Jednoduše a přehledně

„Každý z nás někdy zažil pocit, kdy neví, co dřív. Právě proto jsme se spolužačkami založily studentskou firmu Planite,“ prozradila Lucie Zabloudivá.

Firma vytváří diáře, denní plánovače a to-do listy, které pomáhají zorganizovat čas a mít ve věcech přehled. „Naším cílem je ukázat, že plánování nemusí být stresující, ale naopak může být jednoduché a přehledné,“ doplnila Lucie s tím, že tvůrci myslí i na prostor pro vlastní cíle, poznámky nebo malé radosti.

Firma Planite nabízí produkty v tištěné i online verzi, takže si každý může vybrat to, co mu vyhovuje víc.

- **Pečlivost především**
- Jaké to je, když se z koníčku stane vášeň a z té značka plná lásky, barev a ruční práce, ukazuje malá kreativní značka LoopLove.
- „Jsme čtyři holky, které milují tvoření. Každý kousek, který vznikne pod našima rukama, je dělaný s pečlivostí,“ prozradila Petra Kadlecová.

**MATURITA ZA DVEŘMI,
PRÁCE AŽ NAD HLAVU A
MATURITNÍ PRÁCE STÁLE NENÍ HOTOVÁ?**

**Hlavně v klidu, jsme tu od toho,
abychom ti pomohli** 🦊

**Zabýváme se korekcemi
textů a úpravou pravopisu**

Můžete nás sledovat a spojit se s námi
přes QR kód na našem Instagramu,
kde najdete i náš ceník

Váš Pisálek

Váš nápad, naše poslání

Pisálek je malá firma, která se zabývá editací, překlady, korekcemi a úpravami textů.

„Naším cílem je především spokojenost našich zákazníků. Jaké jsou naše výhody? Jsme mladí lidé s chutí a nadšením do práce přinášíme inovativní a kreativní postupy a řešení,“ uvedla Kateřina Márovcová.

**REELTY
MARKETINGOVÁ
AGENTURA**

- On-line Marketing
- Sociální sítě
- Reálné výsledky

JA Czech KONTATUJTE NÁS PŘES E-MAIL
Studentská firma reelty.zv@gmail.com

Reálné výsledky

Jako marketingová agentura zaměřená na správu sociálních sítí a tvorbu krátkých videí funguje firma Reelty. Ta slibuje zákazníkům reálné výsledky.

„Pomáháme firmám zlepšit jejich online prezentaci a oslovit nové zákazníky na platformách jako Instagram nebo TikTok. Zároveň tak získáváme praktické zkušenosti z oblasti marketingu a podnikání,“ doplnila Viktorie Gajdošová.

Osobitost a styl

Firma Muse se soustředí na výrobu oblečení, které podporuje sebevyjádření a kreativitu. Značka kombinuje prvky módy a umění. Oblečení je navrhováno s důrazem na originální design a jedinečné vizuální prvky.

„Cílem naší značky je vytvořit stylové a osobité oblečení, které umožní lidem vyjádřit svou individualitu,“ prozradila Eliška Vitoňová.

Petra Křížová

Jana Podzemská

Jaké to je učit odborné ekonomické předměty a účetnictví na obchodní akademii se za redakci Koule ptali pí učitelky Jany Podzemské Vít Brom a Pavel Dušek z prvního ročníku. Paní učitelka se u nás "rozkoukává", tak jsme byli zvědaví, jak se jí u nás líbí...

Co Vás přivedlo k rozhodnutí stát se učitelkou?

Když přemýšlím o této otázce, nevyhnutelně se mi vybavuje moje dětství. Mám starší sestru, která chtěla být snad už od narození učitelkou. Když jsme spolu vyrůstaly, neustále si na mě chtěla zkoušet své učitelské schopnosti hrou na školu... a tak do mě nenápadně vpravovala, že školní prostředí je přirozenou součástí mého života a být učitelkou normální věc – opravdu jsem to nebrala jako terorizování. Abych to zkrátila, moje sestra se

učitelkou opravdu stala (řádně skrz pedagogickou fakultu), ačkoliv v úplně odlišném zaměření. Já šla cestou jinou, klikatější. Chtěla jsem jít svým směrem, který mi byl bližší, a už na druhém stupni ZŠ mě lákala práce v kanceláři, u počítače s kafíčkem. Absolvovala jsem obchodní akademii a tam se poprvé setkala s účetnictvím a ekonomikou. Studium pro mě moc náročné nebylo a cítila jsem, že do směru jsem se vcelku trefila, pokračovala jsem tedy na vysokou školu – Fakultu financí a účetnictví. Tam jsme si museli v posledních ročnících studia vybrat i vedlejší specializaci a já v nabídce našla Učitelství odborných ekonomických předmětů – a bum! Flashback do dětství – skvělá příležitost, jak si zkusit, jestli i já bych mohla být učitelkou. A povedlo se – toto období na vysoké škole mě strašně bavilo a já věděla, že můj čas přijde i ve školství. A moji milí, jsem tady. Vzala jsem to přes 6 let praxe v různých firmách u počítače s kafíčkem, přes několik let rodičovské dovolené, až sem k vám - do školy.

Jaký předmět učíte nejraději a proč právě ten?

S čistým svědomím mohu říci, že účetnictví je moje srdcovka. Víím, že pro většinu žáků je to dost neuchopitelný předmět a nemají ho rádi, ale mohu vám slíbit, že se budu snažit tento obor zpřístupnit každému a že ve finále není čeho se obávat. I pro mě je to výzva - zatím učím prvním rokem, a tak hledám

způsoby, jak tento předmět co nejlépe předat. Já své zalíbení v účetnictví také nenašla hned první rok, asi ani ten druhý. Ale nakonec, když ho pochopíte, je to krásné uvědomění, jakou logiku a smysl to dává – věřte mi.

Máte nějaký oblíbený způsob, jak studenti zaujmout ve výuce?

Jak už jsem psala výše, je to pro mě první rok vyučování v životě. Zatím pomalu a postupně zkouším, co funguje a co ne. Trošku bojuji s tím, že v odborných předmětech, jako je právě účetnictví, se musí zvládnout celkem velký objem látky, a tak se snažím klást velký důraz na efektivitu výuku, což se jeví pro žáky možná někdy paradoxně jako demotivující...

Velké překvapení pro mě bylo zjištění, že žáky nejvíce zaujme, když jim vrátím opravené testy a tam ode mě najdou smajlíka nebo hvězdičku. Já to začala do opravování testů implementovat úplně intuitivně hned na začátku – pokaždé, když se nad opravováním testu usměji (a to pro to, že odpověď je přesně trefená a někdo krásně vystihne podstatu, na kterou se ptám), nakreslím mu k tomu usměvavého smajlíka. A když někdo ode mě dostane např. dvojku a já vím, že je to „lepší“ dvojka, tak ke známce přidám hvězdičku. Překvapilo mě, že to funguje napříč ročníky – i třetáci chtějí své hvězdičky a čtvrtákům

„Být učitelem stojí spoustu energie, ale každá povedená hodina za to stojí!“

hodinu zlepšit každý nový smajlík bez ohledu na výslednou známku. Alespoň tak se to jeví mně. A tak když někdo udělá při opravování testu radost mně, hned se snažím mu tu radost vrátit zpět.

Co Vás na práci učitelky nejvíce baví?

Každá povedená hodina. Faktem je, což jsem zjistila velmi brzy, že být učitelem stojí spoustu energie. A každá povedená hodina mi tuto energii vrátí zpět, je to taková satisfakce. Fakt to funguje. I obráceně. A nejzajímavější na tom pro mě je, že nikdy dopředu nevím, která hodina to bude. Nedokážu to odhadnout.

Někdy si myslím, že nějaké téma pro žáky nebude tak zajímavé a ono se to najednou úplně obrátí, ta třída se začne ptát, začne reagovat, začne tam proudit jiná energie a hodina je pryč. Já pak odcházím velmi spokojená a nabitá energií. A jindy je mé očekávání opačné, a ono to drhne... Každá třída je jiná, je to živý organismus, jehož chování nelze moc dobře předvídat.

Jak trávíte svůj volný čas mimo školu?

Upřímně, tento rok moc volného času nemám. Být nováčkem ve školství a snažit se dělat to zodpovědně, stojí spoustu času. Nicméně veškerý svůj volný čas trávím se svou velkou rodinou. Když je hezky, chodíme na výlety. Bydlíme na vesnici, blízko lesa – tak třeba jen na společnou procházku s pejskem. Když není hezky a je někde nějaká zajímavá akce nebo výstava, jezdíme tam. Nebo s dětmi hraji doma deskové hry (např. je u nás teď velmi oblíbený Karak nebo Carcassonne). Jinak dříve jsem hrála volejbal, který si moc ráda zahraji i teď, když je příležitost.

Máte pro studenty nějakou radu, jak být úspěšnější ve škole?

Je těžké radit mladší generaci. Víím, že vlastní zkušenost je nepřenositelná a každý si to chce zkusit sám – po svém. Ale jedna rada mě přece jenom napadá na závěr: Nespokojte se s průměrem. Zkuste se zaměřit na cíl a snažte se být nadprůměrní. Dostaňte ze sebe maximum. Kdy jindy než teď!

V. Brom, P. Dušek

Tomáš Věženský

Od září rozšířil řady našich učitelů také nový matikář Tomáš Věženský, který zaujme svojí energií na první pohled. Víme, že pan učitel rád cestuje, sportuje, zvládá skloubit práci a studium, že je ze Strakonice, co dalšího ale o něm nevíme? Zeptali jsme se ho proto na několik otázek.

Co Vás přivedlo k tomu se stát právě učitelem?

Vždycky mě bavila práce s lidmi. Už od střední jsem trénoval děti nohejbal a díky tomu jsem se i pravděpodobně rozhodl jít studovat pedagogiku. Po prvních absolvovaných praxích na VŠ jsem zjistil, že učit děti na ZŠ není úplně pro mě, a rozhodl jsem se jít učit na střední školu.

Sám jste stále studentem, jakou nejlepší radu byste nám, studentům, dal?

Carpe diem, tedy užívejte dne.

Proč jste si vybral zrovna výuku matematiky?

Na gymnáziu jsem se matematiku nikdy učit nemusel a myslel jsem, že to tak bude i na VŠ. Bohužel opak je pravdou.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Nohejbal, fitness...

Na co jste ve svém životě nejvíce hrdý?

Nejvíce hrdý jsem na to, že zvládám studovat, sportovat, pracovat a zároveň trávit čas se svojí rodinou a přáteli

Stala se Vám někdy opravdu trapná chvíle při výuce?

Určitě takové ty klasické trapné chvíle, kdy učitel udělá chybu na tabuli a žáci ho poté opravují. Jak už většina tříd zjistila, sčítání a odčítání je pro mě občas zapeklitý úkol. :-)

Máte oblíbenou knihu, film nebo hudbu?

Game of Thrones a jeho lore. Co se týče hudby, poslouchám prakticky veškeré žánry.

Jak by Vás popsali Vaši přátelé?

Ambiciózní, přátelský, milý, workoholik.

Co Vám práce učitele dala do osobního života?

Zvládání stresu a schopnost improvizace.

Evelína Koblíková, Kristýna Pavlíková

„CARPE DIEM“

Foto: Archiv T. Věženského

Thajsko

**Země
neobyčejných
zážitků**

Ke konci ledna jsme s rodinou každý rok jezdili na hory, ale letos to dopadlo úplně jinak – odletěli jsme do Thajska. Upřímně, bylo to docela zvláštní, protože většina lidí v té době balí lyže, snowboardy a já místo toho balila plavky.

Letěli jsme s jedním přestupem. Cesta tam byla vlastně úplně v pohodě a utekla docela rychle. Horší byl ale let zpátky, ten už byl mnohem delší a únavnější, asi 12,5 hodiny letu.

Před odletem jsme se trochu báli, jak to tam bude s hygienou, hlavně třeba v restauracích, protože jsme skoro každý den chodili na večeře. Proto jsme si celou dobu dávali velký pozor na vodu. Pili jsme jen balenou vodu a do pití jsme si raději nedávali led. Ten je většinou z místní vody, a to pro nás může být opravdu nebezpečné.

Když jsme dorazili, přišlo nám, že jsme se ocitli v úplně jiném světě. Lidé tam jsou neuvěřitelně milí, přátelští a pořád se usmívají a povídají si s vámi. Byli jsme na řadě různých výletů a viděli hodně úžasných míst.

Mým velkým snem vždy bylo vidět slony. Proto jsme navštívili sloní rezervaci, která funguje jako záchraná stanice. Nebylo to žádné turistické místo, kde by sloni vozili lidi, ale místo, kde jim lidé opravdu

pomáhají. Mohli jsme je krmit, pomáhat s mytím a být u nich úplně zblízka. To byl jeden z nejlepších zážitků celé dovolené.

Navštívili jsme také záchranou stanici pro želvy. Tam byla spousta malých želviček i větších želv různých druhů. Přijde mi skvělé, že se je opravdu snaží vracet zpátky do moře, když je to možné.

Během výletů jsme viděli i hodně thajských chrámů. Bylo zajímavé poznat jejich kulturu, protože je to opravdu úplně jiné než u nás. Měli jsme i vlastní průvodkyni, která nám všechno vysvětlovala a vyprávěla.

Jedním z nejzajímavějších zážitků jsou i místní tržnice. Přiznám se, že jsem z nich měla dost strach. Můj brácha s taťkou ochutnávali různé brouky, kobylky nebo jiné zvláštní věci. To opravdu není nic pro mě. Já jsem si radši užívala tamní ovoce. Banány, mango, ananas nebo třeba dračí ovoce chutnají v Thajsku úplně jinak než u nás. A jejich ovocná smoothie se s těmi našimi vůbec nedají srovnat.

Samozřejmě jsme také trávili hodně času na pláži. Jen jsme si užívali sluníčka, chodili na procházky a odpočívali.

Celá dovolená byla opravdu nezapomenutelný zážitek. Kdyby to šlo, hned bych se tam vrátila. A přála bych každému, aby měl někdy možnost se do Thajska podívat a zažít ho na vlastní oči.

Lucie Zabloudilová

Foto: archiv L. Zabloudilové

Moje ráno

Moje ráno nezačíná kávou ani pozitivní myšlenkou, ale soubojem s budíkem. Tenhle přístroj má očividně osobní problém se mnou, protože zvoní pokaždé ve chvíli, kdy se mi zdá něco fakt dobrého. Chvíli ho ignoruju, pak ho umlčím a slíbím si, že vstanu hned. To „hned“ ale obvykle trvá tak deset minut.

Když se konečně vyhrabu z postele, připadám si jako postava z hororu. V koupelně se leknu vlastního odrazu – oteklý obličej a výraz člověka, který byl proti své vůli vytažen ze spánku. Čistím si zuby a přemýšlím, jestli jsem si už dal pastu nebo jestli si jen tak bezmyšlenkovitě koušu kartáček.

Oblékání je ranní losovačka. Beru první tričko, co vidím, pak si radši obleču ještě jedno, svetr a mikina, aby toho nebylo málo. Na snídani ani nemám čas, takže ji nahrazuje víra, že hlad se dá ignorovat aspoň do první hodiny.

Cesta do školy probíhá v polospánku. Venku je tma, zima a lidé vypadají stejně nešťastně jako já. V tu chvíli mi dochází, že dospělost není o svobodě, ale o tom, že dobrovolně vstáváš brzy ráno. Když dorazím do třídy, mám pocit hrdiny. Ráno jsem přežil. A zítra? Zítra si to zopakujeme.

Jakub Caldř

Make-up aneb Halloween

Každé ráno si říkám, že dneska půjdu do školy přirozeně. Jakože „no make-up look“, fresh, přirozená krása, prostě já. Ha Ha, největší lež, co si sama sobě dokážu říct.

Začne to nevinně. Dám si jen korektor. Fakt jen trošičku. No dobře... možná trochu víc, protože ten beďar se rozhodl zářit jak maják. Pak si ofc řeknu, že když už mám ten korektor, tak by to chtělo sjednotit tu pleť celou. Takže make-up!

No a když už mám makeup, tak přece nebudu mít holý oči ne? Takže řasenka. Jedna vrstva. Druhá vrstva. Třetí... protože proč ne. Najednou mám pocit, že bych mohla odlétnout.

Obočí? To je psychickej test. Jedno je vždycky hezký a druhý vypadá jako nepovedená úsečka matikáře. A já jen sedím s brekem a snažím se to po 150 pokusu opravit... neúspěšně.

A highlighter? Jasně, že jo, kdo by nechtěl svítit jak disko koule. Celou dobu si opakuju „tohle je přirozenej look“. Ano, přirozenej. Přirozeně jsem strávila 50 minut tím, že jsem si nakreslila novej obličej.

Pak jdu hlídat své milované chlapečky. V klidu, sebevědomě, vyrovnaná. Na obličejí ten můj 50minutovej přirozenej look (50 minut práce, nervů a důstojnosti).

A první co: „Teto, ty jsi dneska nějaká jiná, hezčí.“ Super, díky. Moje naděje na ocenění mého fresh looku ze mě pomalu odchází. A pak samozřejmě klasika od rodiny: „Ty se kvůli nim takhle maluješ, jo?“ Ne, ségra, dvouletý dítě fakt neocení můj smooth blending stínů.

Vydechnu a jdu si s nima hrát, ale v hlavě mi běží jen jedna věc: „Doufám, že se mi to nemaže“. Spoiler: mazalo.

A když pak přijdu domů a kouknu do zrcadla, vidím, že ze mě zbylo tak 40 % původního člověka a 60 % chaosu. Jedno obočí pryč, řasenka někde v pŕlce oka a make-up? Ten se rozhodl odejít na dovolenou.

Ale víte co? Já jsem make-up a make-up jsem já.

Žákyně 4. ročníku

MATEMATICKÝ KLOKAN

Úzké chodby

Existují věci, na které vás škola připraví dokonale, třeba jak se nechovat jako zvíře mezi lidmi. Ale někdy vás k tomu naopak donutí. Jakmile skončí hodina a všichni se vyvalí ze dveří učeben, mění se přímo v monstra. Kdo nezažil velkou přestávku, neví, co je to doopravdy tlačení. Disciplína vyzvedávání bot není jen tak. Obsahuje trochu gymnastiky, bojového umění a strategického plánování.

Nejdřív se musíte probjovat k botníku, následně identifikovat své boty a poté se obout. Je to to nejriskantnější ohnutí za celý život. Z davu, který se pohybuje jako živý organismus, už nemáte šanci se nikdy zvednout.

Existuje spousta technik jak zvítězit, ale žádná není tak efektivní jako „rychlý chvat“. Každý den se učíme důležitou lekcí a to, že kdo na chodbě zvítězí, se v životě neztratí.

Madlen Osovská

Na naší škole se i letos uskutečnila mezinárodní matematická soutěž Matematický klokan, která je mezi žáky a studenty oblíbená především díky zajímavým úlohám zaměřeným na logiku, postřeh a schopnost přemýšlet v souvislostech. Soutěžící si mohli vyzkoušet, že matematika není jen o počítání, ale také o důvtipu, trpělivosti a hledání chytrých řešení.

Do soutěže se zapojili studenti ve dvou kategoriích – Junior a Student. V kategorii Junior dosáhla nejlepšího výsledku **Tereza Kořínková** z OA2B, která získala 84 bodů. Na dalších místech se umístily **Tereza Knápková** a **Adéla Mrázová**, obě ze třídy LOG1, s 78 a 77 body.

V kategorii Student byl souboj o nejvyšší příčky ještě vyrovnanější. První místo sdílely **Barbora Ferdová** z LOG4 a **Karolína Janků** z OA4, které obě získaly vynikajících 107 bodů. Velmi pěkného výsledku dosáhla také **Eliška Pacalová** z OA4 s 95 body.

Všem soutěžícím děkujeme za účast, nasazení a chuť poměřit své síly v mezinárodní soutěži. Úspěšným řešitelům srdečně gratulujeme a věříme, že si z letošního Matematického klokana odnesli nejen radost z dosažených výsledků, ale také inspiraci do dalšího studia.

J. Maršán

Střípky ze školy

Krajské kolo Prezentiády

Po školním kole jsme do krajského kola Prezentiády vyslali hned 3 týmy. Jeden z nich kvůli nemoci nakonec odstoupil ještě před zahájením, i tak mohli kluci z LOG3 a holky OA2B předvést velmi povedené prezentace. Právě prezentace o disociativní poruše identity, kterou holky napasovaly na obecné téma 1:1, nakonec nejvíce zaujala nejen porotu, ale i ostatní diváky. Jako výherkyně krajského kola tak v květnu zamíří do Mladé Boleslavi na republikové Grandfinále.

Recyklohraní

Žáci 3. ročníku si vyzkoušeli, jaké to je myslet ekologicky, při plnění úkolu Ostrov pokladů v rámci projektu Recyklohraní. Pozornost byla tentokrát upřena hlavně na mobilní telefony - od výroby až po recyklaci. Zjistili, že k výrobě jsou zapotřebí mnohé vzácné kovy a také různé zajímavosti, například že na gram zlata potřebují vytěžit minimálně tunu zeminy... Kdo ví, třeba teď někdo odloží koupí nového telefonu (...o den, dva ☺).

Workshop v ČNB

Nedávno se naši třetáci zúčastnili workshopu v ČNB na téma cenová stabilita. Žáci byli rozděleni do dvou skupin a na základě předložené ekonomické situace měla "bankovní rada" učinit rozhodnutí, guvernérkou si zkusily být Róza a Lucka. Nikdo naši ekonomiku nepotopil, vše dobře dopadlo!)

Příběh v Bronxu

Hledali jste někdy mafiánský film, ve kterém se nachází toho mnohem víc než pouze mafie? Pokud ano, tak tohle je film pro vás.

A Bronx Tale vypadá na první pohled pouze jako mafiánský film, ale není tomu tak, je to příběh o dospívání, volbách a vlivu lidí kolem nás. Malý Calogero stojí mezi poctivým pracovitým obyčejným otcem a bohatým obávaným a nebezpečným Sonnym, vůdcem mafie. Jakou cestou Calogero se vydá?

Film zaujme především autentickými postavami. Chaz Palminteri jako Sonny dokáže být hrozivý, ale i hodný a lidský, Lillo Brancato přináší opravdovou nevinnost a nejistotu Calogera a Robert De Niro jako otec působí tichou, pevnou kotvou, která dává příběhu hloubku. Bronx zaujme svojí originalitou- ulice, bary, kavárny a hudba vytvářejí atmosféru 60. let, která vtáhne diváka přímo do děje.

A Bronx Tale není jen o mafii. Je to citlivý a napínavý film, který zůstává v myšlenkách dlouho po skončení.

Hodnocení: 10/10 – Silný napínavý příběh. S výborným hereckým výkonem postav.

Petra Svobodová

Exkurze v tiskárně ProTisk s. r. o.

Žáci OA4 se vypravili na exkurzi do českobudějovické tiskárny ProTisk. Mohli tak vidět celý proces výroby tiskovin, od offsetového tisku, přes různé řezací a ohybací stroje, až po finální vazby brožur a knih.

A BRONX TALE

Originální název: A Bronx Tale

Žánr: Krimi/drama

Rok vydání: 1993

Režie: Robert De Niro

Scénář: Chazz Palminteri

Kamera: Reynaldo Villalobos

Hudba: Butch Barbella

Hrají: Robert De Niro, Chazz Palminteri, Lillo Brancato, Francis Capra, Taral Hicks, Kathrine Narducci, Joe Pesci, Joe D'Onofrio, William DeMeo...

Honza Morávek: Školní parlament na naší škole???

Možná jste už četli můj email, ve kterém jsem navrhoval založit školní parlament tady u nás na škole. Ale proč by to vlastně bylo přínosné, pro školu i pro vás?

Nejdřív trochu kontextu. Už delší dobu jsem členem Jihočeského studentského parlamentu (JSP), který zastupuje hlas studentů celého Jihočeského kraje. Pod JSP spadají školní parlamenty z většiny středních škol v kraji, a bylo by fajn, kdyby se k nim přidala i naše.

Školní parlament není jen skupina lidí, co se jednou za čas sejde na schůzce. Je to způsob, jak skutečně ovlivnit dění ve škole a zároveň získat něco navíc pro sebe. Co by parlament mohl dělat?

Členství v parlamentu je taky skvělá příležitost, jak získat zkušenosti s organizací, komunikací nebo veřejným vystupováním. Věci, které se hodí nejen ve škole, ale i později v životě.

Takže pokud vás to zaujalo a chtěli byste se zapojit nebo se jen na něco zeptat, klidně se na mě obraťte. Pro zájemce bych rád uspořádal krátkou přednášku od JSP, kde bychom si o všem řekli víc.

Kontakt: moravj00@vakantis.cz
nebo mě prostě zastavte osobně.

Jan Morávek, 2.A

- ▶ pořádat školní akce, soutěže nebo projekty
- ▶ řešit nápady a podněty od spolužáků a předávat je vedení školy
- ▶ reprezentovat školu navenek na různých akcích a setkáních
- ▶ spolupracovat s parlamenty jiných škol v rámci JSP
- ▶ účastnit se zajímavých akcí, výjezdů a workshopů pořádaných JSP
- ▶ a hlavně, dát studentům skutečný hlas v tom, co se na škole děje

To ticho

M. Hájková

To ticho.

To ticho, které mě požívá.

To ticho, které nenávidím.

Ten neklid, který ve mně probouzíš.

A tu lásku, co mám v sobě, ti dát nemůžu,
protože to ticho vytváříš ty.

A ta láska je nenavrácená,
protože ty sám nevíš, co chceš.

A až to budeš vědět, já tu budu.
A to je to ticho, které mě doprovází.

A to čekání mě zabíjí.
Tím čekáním ztrácím sebehodnotu i touhu.

Ty ani nevíš, co ve mně probouzíš.
Kdybys to věděl, už jsme spolu.

Sedíme v autě
a přemýšlíme o tom, co bude,
co bylo
a co je.

Nic mi nevynahradí ten chtíč
se s tebou sejít,
koukat ti do očí
a ptát se sama sebe: proč?

Za otázkou „proč“
je víc otázek než za strachem, který mám.

Protože stále čekám.

A ten strach probouzí ticho.
A to ticho mě požívá.

To ticho...

...z hodin PMU
portréty v podání OA2B a EPM2

